

der urine voor urinezuur niet; integendeel is het omgekeerde eerder te verwachten. Misschien zouden ook andere vruchten zonder nadeel kunnen worden gebruikt.

J. PH. STAAL.

Vorming van antilichamen in buiten het organisme gekweekte weefsels. — Een nieuwe belangrijke uitkomst verkreeg A. CARREL en één zijner medewerkers R. INGEBRIGSTEN met de reeds vroeger in dit *Tijdschrift* besproken kweekproeven (*Journal of experimental medicine* vol. XV n°. 3). Het is namelijk gebleken, dat beenmerg en lymphklieren van het Guineesche biggetje in vitro gekweekt in staat zijn een antilichaam te vormen. De weefsels werden in glazen doozen met de gewone voorzorgsmaatregelen in serum van hetzelfde dier gekweekt na toevoeging van een paar druppels gewassen roode bloedlichaampjes van de geit. Op den derden dag vertoonden de leucocyten voor het eerst phagocytose der geitenbloedlichaampjes en van den vierden dag af was er in de groeiende cultuur een haemolysine aanwezig. Dit bleek wanneer men twee deelen van het extract der gekweekte weefsels vermengde met één deel suspensie van roode bloedlichaampjes van de geit, waarbij de laatste haemolytisch te gronde gingen. Na verwarming tot 56° gedurende een half uur verdween het haemolytisch vermogen, doch keerde terug, wanneer het serum van een Guineesch biggetje, dat het complement bevatte, werd toegevoegd. Zonder weefselextract met geitenbloedlichaampjes in aanraking gebracht, was dit serum volkomen onwerkzaam. Werden als controleproef de weefsels zonder antigeen, d. w. z. zonder bloedlichaampjes van de geit in vitro gekweekt, dan was er van haemolysine niets te bespeuren.

Uit de kweekproeven, die de onderzoekers beschrijven, blijkt op overtuigende wijze, dat weefsels buiten het organisme groeiend, op de aanwezigheid van een antigeen met de vorming van een antilichaam reageeren.

M. A. VAN HERWERDEN.

De vaccinbehandeling in de gynaecologie en de urologie. — De conservatieve behandeling der gonorrhöische adnexaandoeningen vindt, gelukkig, ook in het buitenland hoe langer hoe meer aanhangers. Als een van de middelen, waardoor de kans op slagen met deze behandeling aanmerkelijk wordt vergroot, beveelt FROMME (*Berliner klinische Wochenschrift*, 1912 n°. 21), de vaccinbehandeling warm aan. Hij verbaast zich er over, dat, waar bij de behandeling der epididymitis gonorrhöica in 80 pCt. der gevallen schitterende uitkomsten worden verkregen, de gynaecologen haar nog niet algemeen toepassen. Aangezien het maken van een auto-vaccin bij de vrouw praktisch onmogelijk is, gebruikt hij het vaccin van REITER (1 cM³ = 50 millioen gonococcen) en het arthigon van BRUCK (1 cM³ = ongeveer 20 millioen gonoc).

Wat betreft de diagnostische waarde der vaccinatie, hecht hij het